

меньше, меньшій, уменшаю, и прч., и тога Мъндухъ или Мъндушъ ще знаменова человѣкъ съ малъкъ духъ или малодушенъ (*μικροῦ πνεύματος, μικρόψυχος*).

Аттила (*Ἄττηλας*). — То много вѣроятно е было Тиланъ, спрѣчь Тѣланъ отъ славенскѣ-тѣ рѣчъ тѣло, коя-то Бѣлгари-ти и, несъ юще по нѣкои мѣста, като въ Котелъ и другы, произносятъ тило. Отъ истѣ-тѣ рѣчъ производимо, може да е было и Тыльнъ, спрѣчь тѣльнъ (тѣленъ, тѣлній = тѣсть, дебель) кое-то ся призноси като тилинъ или тиланъ, и ся сближава така много съ рѣчено-то имѧ писуемо по Гречески въ венителный падежъ *Ἄττηλαν*, гдѣ-то, за да го погърчатъ негли юще по много, приложили сѫ едно *α* и едно *τ*. Може то да происходи и отъ Славенскѣ-тѣ рѣчъ тыль значущїjk грѣбъ, и тогава тыланъ ще каже грѣбать. Може юще да происходит отъ рѣчъ-тѣ телѣ, кое-то такожде Бѣлгари-ти произносятъ тиле, а какъ и това е вѣроятно, увѣрявамы ся и отъ имѧ-то *Τέλεσις* чо ни казватъ Вѣзантійци-ти че носилъ въ 7-тъ вѣкъ единъ Бѣлгарски Краль, и кое-то ѹавно е така писано вмѣсто Телецъ отъ Грецы-ты кои-то немжть ц. — Но ведно съ сичкы-ты тиа вѣроятности, минува ны презъ умъ-тѣ и една мысль, којкъ-то ся усмѣявамы да представимъ на разсужденіе-то на наши-ти читатели. Менандръ (Enc. leg. p. 109) называва рѣкѣ-тѣ Волгѣ такожде съ имѧ Аттила. Отъ тамо дали не бы можилъ правдоподобно да заключи нѣкой че, какъ-то рѣка-та Волга или Болга ся именовала отъ иностраны-ты Атель и Аттила, така и собственно-то имѧ Болгъ ся промѣнило отъ нихъ и ся писало Аттила? Знайно е дѣйст-вително че много рѣкописни Бѣлгарски царственници понянуватъ единъ Бѣлгарски Краль на имѧ Болгъ, ако и да го полагатъ мно-го время предъ Аттила; Вѣзантійци-ти Генесій и Леонъ Діаконъ пишатъ и тїи, какъ-то више (стр. 6) видѣхмы, че Бѣлгари-ти ся назвали така отъ Болга своего начальника.